

Uniwersytet Papieski
Jana Pawła II
w Krakowie

ks. prof. dr hab. Robert Tyrała
rektor

Kraków, 4 listopada 2022 roku
św. Karola Boromeusza

Patrząc na witalność i wszelkie aktualne działania ks. prof. Macieja Ostrowskiego wprost niemożliwym wydaje się, że jest On już tak szacownym jubilatem. Skoro jednak wyświecony został na kapłana w 1977 roku, wiele już mogło się zdarzyć. Były więc parafie w Suchej Beskidzkiej i św. Szczepana w Krakowie, zatrudnienie w Kurii Metropolitalnej, a na naszej uczelni praca w latach 1989-2022. I konsekwentny był też Jego rozwój naukowy: najpierw doktorat w 1989 roku, habilitacja w 1998 roku, a profesura w 2006 roku. Był też promotorem wielu prac naukowych na naszym Uniwersytecie, a administracyjnie pracował dla jej dobra jako prorektor. Ale jednak chyba największą pasją Jubilata była i jest turystyka religijna i jej miejsce w pastoralnej wizji Kościoła. O tym z całą pewnością świadczą jego działania jako duszpasterza turystów Archidiecezji Krakowskiej, w Oddziale Krakowskim im. Karola Wojtyły Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, Radzie ds. Migracji, Turystyki i Pielgrzymek Konferencji Episkopatu Polski. To jednak zbytnio nie dziwi, skoro mając zaledwie 5 lat wędrował ze swoim ojcem cały dzień w okolicy Jeleśni. Zapewne już wówczas kiełkowało to czemu poświęcił całe życie – poszukiwaniu sposobów przekazywania Ewangelii i spojrzenia na природę jako drogę dotarcia do Boga oraz do odkrywania Jego samego (zob. KKK 31-44).

Papież Franciszek w programowej dla swojego pontyfikatu encyklice „Laudato Si”, napisał: *u kresu naszego życia spotkamy się twarzą w twarz z nieskończonym pięknem Boga (por. 1 Kor 13, 12) i będziemy mogli z radosnym podziwem odczytywać tajemnicę wszechświata, który wraz z nami będzie uczestniczył w pełni bez końca. Tak, jesteśmy w drodze do szabatowej wieczności, do nowego Jeruzalem, do wspólnego domu w niebie. Jezus mówi nam: «Oto czynię wszystko nowe» (Ap 21, 5). Życie wieczne będzie wspólnym zadziwieniem, gdzie każde stworzenie, świetliście przemienione, zajmie swoje miejsce i będzie miało coś, czym obdarzy ubogich ostatecznie wyzwolonych (LS 243).* Wydaje się, że właśnie te słowa oddają w doskonały sposób całe życie ks. prof. Macieja Ostrowskiego jako „homo viator”, człowieka nieustannie ewangelizującego w drodze. Profesor będąc nieustannie w drodze prowadził i nadal tak czyni, do wartości, które nie są z tego świata, a które kierują nas ku spotkaniu piękna samego Boga.

Dziękuję Księdzu Profesorowi w imieniu Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie, za wszystkie lata pracy dla naszej Uczelni, a to oprócz wykładów oraz podejmowanych badań naukowych była też działalność organizacyjna. Ale najważniejszą pracą, jakiej się Ksiądz oddawał przez wszystkie te lata, było wychowanie młodych ludzi i kształtowanie oraz przygotowanie naszych absolwentów do samodzielnego chrześcijańskiego życia. Za to wszystko dziękuję jako rektor, pozostając w gorliwej modlitwie, by dobry Bóg wynagradzał Księdzu Profesorowi wszelkie wysiłki i starania. Na kolejne i jeszcze długie lata życia pomiędzy nami życzę, aby szczególną opieką otoczył Księdza Profesora patron Uniwersytetu św. Jan Paweł II, który udzielił Czcigodnemu Księdzu święceń kapłańskich w dniu 22 maja 1977 roku w wawelskiej katedrze. *Ad multos annos.*